Mariekes man viel op vakantie voor een ander

‘Het gebeurde voor mijn maar ik wilde het niet zien’

Soms heb ik echt het gevoel dat ik in een slechte film ben beland. Dit is niet mijn leven, dit verhaal gaat niet over mij. Maar helaas, het is toch allemaal echt gebeurd. Dit verhaal gaat wél over mij. Tijdens onze vakantie werd mijn man halsoverkop verliefd op een ander. Recht voor mijn ogen en ik kon er niks aan doen... Sindsdien staat mijn leven compleet op z’n kop. Negen jaar geleden ontmoetten Alex en ik elkaar op dansles. We hielden allebei van rock-’n-roll en zaten al een tijdje op dansles, toen we plotseling zonder danspartner kwamen te zitten. Alex was net gescheiden van zijn vrouw, waardoor zij was gestopt met dansen. Ik had jaren met een partner gedanst, die opeens weer met zijn ex ging dansen. Niet handig dus, maar gelukkig wist onze dansleraar ons aan elkaar te koppelen. Het klikte direct. Ik vond Alex meteen een leuke man en we hadden het samen heel gezellig. Verder had ik er geen bedoelingen bij. Ook omdat Alex al een kind had, een zoon van twaalf. En een relatie met een man met een kind, daar moest ik toen echt nog niet aan denken. Ik was pas drieëntwintig en hij was al zevenendertig. Best een groot leeftijdsverschil en we zaten dan ook in heel verschillende levensfases. Hij was vader en had een baan, ik woonde net op mezelf en studeerde nog. Niet verliefd worden, zei ik daarom tegen mezelf. En ook Alex was op dat moment niet op zoek naar een nieuwe relatie.”

Hoteldebotel

“En tóch vielen we voor elkaar. Er was gewoon geen ontsnappen aan. Iedereen in onze omgeving vond ons het ideale stel. We hadden allebei een nuchtere kijk op het leven en beleefden samen veel lol. Het was dan ook onvermijdelijk dat de vonk na een paar maanden oversloeg. Tussen de danslessen door spraken we ook weleens privé af. Op een avond zouden we samen naar een optreden gaan van een band die we allebei heel goed vonden. Eerst at ik bij hem thuis en zijn zoon was er ook. Het was zo’n lieve en leuke jongen, met hem kon ik het al net zo goed vinden als met zijn vader. Het was supergezellig en ik voelde me helemaal op mijn gemak. Daarna gingen we met z’n tweeën uit - zijn zoon bleef thuis - en ik merkte dat ik Alex steeds leuker begon te vinden. Die avond zoenden we voor het eerst. Een week

Tekst Renée Brouwer - Uit privacy-overwegingen zijn sommige namen in dit verhaal gewijzigd - Foto: Oksana Buravceva / EyeEm @ Getty Omages

ogen,

Als haar man Alex (45) op vakantie in Spanje halsoverkop verliefd wordt op een andere vrouw, hoopt Marieke (32) nog dat het een bevlieging is. Maar eenmaal terug in Nederland blijft Alex contact houden met zijn nieuwe vlam en hun huwelijk begint te wankelen.

later bleef ik voor het eerst bij hem slapen. We waren zo hoteldebotel op elkaar dat ik daarna praktisch bij hem introk. Mijn eigen woning hield ik nog een halfjaar aan, voordat ik al mijn spullen naar zijn woning verhuisde.
Zes jaar later trouwden we. Het ging zo goed tussen ons. Alles verliep heel soepel en gemakkelijk. We hadden bijna nooit ruzie en waren samen heel gelukkig. Eigenlijk was het gewoon een toptijd. De manier waarop ons huwelijk tot stand kwam, was ook nog best bijzonder. Op een avond waren we ergens op een feestje. Ik zat in een zaaltje met iemand te praten, toen de gitarist van het bandje dat daar speelde naar me toe kwam. Enthousiast vertelde hij dat hij het zo leuk vond dat hij ook op mijn bruiloft mocht komen spelen. Verward keek ik hem aan. Mijn bruiloft? Ik had geen idee waar hij het over had... Tot ik zag dat Alex aan de andere kant van de zaal lachend naar me stond te kijken. Toen wist ik genoeg. Door die gitarist op mij af te sturen, had hij me min of meer ten huwelijk gevraagd. Typisch Alex. We waren allebei absoluut niet romantisch, maar dit vond ik wel weer lief.
Een paar weken later begonnen we met de voorbereidingen voor onze bruiloft. Lekker 's avonds met een groot feest en als vervoer Alex' crossmotor met zijspan. Nee, we waren zeker geen doorsnee-koppel, maar dat maakte onze relatie juist zo leuk. We deden alles zoals we het zelf wilden. Wie had gedacht dat we drie jaar later zo zouden eindigen...
Ik begrijp nog steeds niet waar het precies is misgegaan. Het ging juist zo goed tussen ons. ▶

> 'Niet verliefd worden, zei ik nog tegen mezelf, maar er was gewoon geen ontkomen aan'

Net als elk jaar gingen we afgelopen kerstvakantie twee weken naar Benidorm. Mijn oma woont daar en we bezochten haar regelmatig. Het was altijd fijn om daar te zijn. De temperatuur ligt daar in december meestal rond de zestien graden, maar in de volle zon voelt het vaak warmer aan. Helaas werd Alex deze keer na drie dagen ziek. Hij had het plotseling erg benauwd en had veel last van zijn longen. Wie weet was het wel een vroeg geval van corona. Hij heeft er nooit naar laten kijken... Hoe dan ook, Alex lag dus al in de eerste week uitgeschakeld op bed. Ik had erg met hem te doen en was overdag veel bij hem in ons huurappartementje. Toevallig waren er ook vrienden van ons in Benidorm, dus als Alex 's avonds sliep, sprak ik met hen af.
Via hen kwam ik weer in contact met een Nederlandse barvrouw, Stella. Een gezellige meid met wie ik het goed kon vinden. Met z'n allen gingen we regelmatig op stap. Tot zover niks aan de hand. Dat veranderde toen Alex weer opknapte en de laatste twee avonden met ons meeging. Ik kon duidelijk merken dat Alex Stella best wel een interessante vrouw vond. Ik zag het aan de manier waarop hij naar haar keek. Hoewel ze niet de hele tijd met elkaar in gesprek waren, zag ik dat hij vaak haar blik probeerde te vangen. Eerlijk gezegd wist ik niet zo goed wat ik daarmee aan moest. Gelukkig zouden we twee dagen later alweer naar huis vertrekken. Ik hoopte dat het in Nederland zou overwaaien, maar dat gebeurde niet..."

'Wie had gedacht dat het zo zou eindigen... Ik begrijp nog steeds niet waar het is misgegaan'

Ziekelijk jaloers

"In Benidorm hadden we met z'n allen een groepsapp aangemaakt om makkelijker met elkaar te kunnen communiceren, maar terug in Nederland praatten we daarin gewoon verder met elkaar. Alex zat er natuurlijk ook in en hij sprak steeds vaker direct tegen Stella. Op een gegeven moment begon hij zelfs een privégesprek met haar. Daar kwam ik door Stella achter. Zij appte mij dat ze tegen Alex had gezegd dat ze liever geen contact meer met hem wilde. Ze wilde absoluut niet tussen ons in staan. Ik waardeerde haar eerlijkheid en ging ervan uit dat ze het oprecht meende. Ondertussen baalde Alex flink. Zelfs nadat Stella had aangegeven dat ze zich niet prettig voelde bij hun contact, bleef hij volhouden dat het allemaal slechts vriendschappelijk was. Eindelijk had hij een goede vriendin met wie hij alles kon delen, zei hij. Een maatje... Huilend viel hij die avond in slaap. Op mijn verjaardag nota bene. Ik wist niet wat ik hoorde en zag. Ik ben best ruimdenkend ingesteld en ik heb ook mannelijke vrienden, maar een goede vriendin met wie hij alles kon delen...? Moest ík dat niet zijn? Ondanks alles vond ik het moeilijk om echt voor mezelf op te komen. Misschien maakte ik er wel meer van dan het was, dacht ik. Hij zei toch dat het gewoon vriendschappelijk was? Waarom zocht ik er dan meer achter? Nu zie ik ook wel dat ik toen nog in ontkenning was. Ik wilde het gewoon niet zien. Maar op een gegeven moment kon ik er niet meer

'Ik wilde hem niet laten gaan, maar wat moest ik anders? Hij was niet tegen te houden'

omheen. Een paar weken later ontdekte ik dat Alex nog steeds met Stella aan het appen was. Ik zag het een keer toevallig voorbijkomen op zijn telefoon. Teleurgesteld en boos vroeg ik of hij misschien verliefd op haar was. Nou, toen waren de rapen gaar. Geïrriteerd schoot hij direct in de verdediging. Ik was ziekelijk jaloers. Hij had toch al gezegd dat er niks aan de hand was? Waarom begon ik er dan weer over? Dat hij nog steeds met haar aan het appen was, vond hij doodnormaal. Het was allemaal mijn schuld. En ik geloofde hem…"

Burn-out

"In mijn wanhoop stelde ik relatietherapie voor. Ik voelde dat ik hem aan het kwijtraken was. Continu zat hij op zijn telefoon en ik kon wel raden wat hij dan aan het doen was. Zelf had ik geen contact meer met Stella. Alex had mij verboden om contact met haar op te nemen en gek genoeg hield ik me daar ook nog aan. Ondertussen kwam ik thuis te zitten met een burn-out. Zelfs op mijn werk zagen ze dat het niet meer ging. Nu wil ik niet zeggen dat Alex dé reden van mijn burn-out was, want er speelde wel meer. Zo had ik een erg druk schema, waarbij ik werken probeerde te combineren met een deeltijdstudie. Maar het gedoe met Alex was wel de druppel. Ik was helemaal op en had rust nodig. Alex vond dat maar lastig. Opeens kwam hij met het plan om tijdens carnaval in zijn eentje een paar dagen naar Benidorm te gaan. Dan konden we allebei even tot rust komen, zei hij. Natuurlijk wist ik dat hij gewoon naar Stella ging. Ik wilde hem niet laten gaan, al helemaal niet tijdens mijn burn-out, maar wat moest ik anders? Hij was niet tegen te houden. Mijn laatste hoop was dat hij daar misschien op haar zou afknappen. Daarom stemde ik toch toe. Het feit dat hij verliefd was geworden op iemand anders, kon ik hem nog wel vergeven. Als hij uiteindelijk maar wel voor mij zou kiezen."

Strijdvaardig

"Jammer genoeg gebeurde dat niet. Toen hij weer terug was, nam hij nog meer afstand van me dan eerst. Ik voelde dat het over was tussen ons, maar was niet in staat om er zelf een punt achter te zetten. Daarom bleef ik hem pushen om een keuze te maken: zij of ik. Na een week kwam het hoge woord eruit. Hij koos voor haar. Zijn antwoord viel me erg zwaar, maar tegelijkertijd was het ook een opluchting. Eindelijk gaf hij het toe. Tussen ons was het over. Hij ging met haar verder. Hoe verdrietig ik ook was, ik zette meteen alles in werking. Nog diezelfde avond mailde ik een makelaar om ons huis in de verkoop te zetten en een advocaat om de scheiding te regelen. Alex stond met zijn mond vol tanden. Hij had helemaal niet verwacht dat ik er zo'n vaart achter zou zetten, maar ik wilde het nu zo snel mogelijk achter de rug hebben. Inmiddels zijn we sinds begin juli officieel uit elkaar. Twee weken later is hij naar Benidorm vertrokken. Ik heb hem niet meer gezien. Hij heeft niet eens afscheid van me genomen. Ongelooflijk na al die jaren samen. Ik heb heel veel verdriet gehad, maar dat is inmiddels omgeslagen in strijdvaardigheid. Mijn breuk met Alex was erg traumatisch en onlangs heb ik voor het eerst therapie gehad om alles te verwerken. Sindsdien kan ik er veel beter over praten. In ieder geval zonder te huilen. Ik ben er misschien nog niet, maar het is wel een kleine stap vooruit. Misschien zou ik vooral boos op Alex moeten zijn, maar dat kan ik niet. Ik hield van hem. Momenteel ben ik nog herstellende van mijn burn-out. Ons huis is verkocht en ik woon tijdelijk weer bij mijn ouders. Ik moet dus helemaal opnieuw beginnen, maar ondanks alles zie ik de toekomst positief tegemoet. De belangrijkste les die ik heb geleerd, is dat ik nooit meer zo over me heen zal laten lopen. Ik heb Alex echt veel te lang over mijn grenzen heen laten gaan. En dat zal me niet nog eens gebeuren." ■

> 'Ik moet weer helemaal opnieuw beginnen, maar ik zie de toekomst positief tegemoet'